

betales Dagløn for 4 pCt. af samtlige Arbejdsdage. Hvis en Skovarbejder altsaa arbejder 200 Dage om Aaret i Skoven, betales der Dagløn for de 8 Dage, medens der ellers for de 192 Dage betales efter Akkordpris. Det er da klart, at Akkordpriserne for Skovarbejdet ere af langt, langt større Betydning for Arbejderne end selve Daglønssatserne. Hvis vi derfor skulde fastsætte Daglønnen, maatte det medføre, at vi ogsaa skulde fastsætte Akkordpriserne.

Men jeg tror dog, at enhver vil indrømme, at det vilde føre alt for vidt, hvis vi her i Rigsdagen skulde til at bestemme, hvad der skulde betales for at lægge en Favn Brænde eller en Favn Knuder eller en Favn Fagotter eller en Favn Kløvebrænde eller en Bunke Ris eller for Gravning af Grøfter, for Vejarbejde eller for de Arbejder, der er ved Kulturen. Jeg mener fremdeles, som jeg tit har haft Lejlighed til udførlig at omtale, at vi ikke kunne gaa bort fra, at Skovrideren maa have denne Ret under Ansvar overfor Arbejderne og overfor Staten, som Skovene sortere under.

Nu siges der jo, at Skovarbejderne leve under meget tarvelige Forhold. Jeg tror imidlertid, at der er mange Tusinde Arbejdere baade i By og paa Land, der gerne vilde bytte med Statens faste Skovarbejdere. Hver Gang en af disse Pladser bliver ledig, er der altid meget stærk Rift om den. Det kunde ikke falde mig ind at paastaa, at disse Arbejderses Dagløn er særlig høj, det er den ingenlunde. Jeg har for at kunne fremføre et Par Eksempler bedt Forstvæsenet oplyse mig om, hvad et Par Arbejdere have i gennemsnitlig Dagløn Aaret rundt. Jeg har bedt om, at man vilde tage disse Eksempler ikke blandt dem, der tjene mest, og heller ikke blandt dem, der tjene mindst, men derimod et Par, der havde en Middelfortjeneste. Den ene Skovarbejder er fra 2det Frederiksborg Distrikt, og han har en gennemsnitlig Dagløn Aaret rundt af 2 Kr. 13 Øre. Det andet Eksempel er hentet fra Københavns 1ste Distrikt, og der havde den vedkommende en gennemsnitlig Dagløn af 2 Kr. 54 Øre. Det er endda en Mand paa 56 Aar, der altsaa ikke kan siges at være i den allerbedste Alder. Men disse Arbejderses Stilling maa dog siges at være ret god i Sammenligning med mange andre Arbejderses. Og de have jo adskilligt ved Siden af, de have fri Bolig, frit Brændsel, en Jordlod af forskellig Størrelse. — Hegnsmandenes er meget lille, Skovløbernes

noget større —, Græsning til 1 a 2 Køer om Sommeren og Hø til dem om Vinteren. Endvidere Sygehjælp — det blev jo vedtaget i Fjor —, de ere ulykkesforsikrede, og der er sikret dem en Alderdomsunderstøttelse, naar de ikke kunne varetage deres Gerning længere, og som for de ældstes Vedkommende andrage 300 Kr. aarlig. Alt dette maa man ogsaa tage i Betragtning, naar man vil bedømme Forholdene retfærdigt. Jeg skal, hvad dette Spørgsmaal angaar, indskrænke mig til disse Bemærkninger, ogsaa i Betragtning af, at det er en Sag, der ofte har været drøftet i denne Sal.

Jeg kommer dernæst til det andet Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokraterne, og som gaar ud paa at stryge de 2,000 Kr., som i en længere Aarrække ere ydede til det kgl. Landhusholdningsselskab i Huslejegodtgørelse. Jeg skal her oplyse, at allerede 1770 fik Selskabet af Kongen anvist Lokaler i Prinsens Palæ, og Tilsagn om disse Lokaler til Selskabets Brug er senere Gang efter Gang gentaget ved Tronskifter, sidste Gang den 22. Oktober 1864. Men da saa Christiansborg Slot brændte i 1884, fik Selskabet disse Kontorlokaler, som det havde haft i over 100 Aar, opsagte, fordi der var Brug for dem i andet Øjemed, men til Gengæld gik Rigsdagen ind paa at yde det en Huslejegodtgørelse af 2,000 Kr. aarlig. Det forekommer mig nu, at naar Selskabet har haft denne Begunstigelse i saa mange Aar, og naar Rigsdagen i 1885 gik ind paa at yde det denne Huslejegodtgørelse, vilde det ikke være rigtigt at fratage det den nu, da der ikke kan anføres nogen som helst særlig Grund derfor. Jeg vil derfor ikke kunne tiltræde det Forslag, der her er stillet af Socialdemokraterne.

Der foreligger dernæst et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) om en Bevilling af 13,151 Kr. til Anlæg af en Havnemole ved Norsminde. Dette Spørgsmaal kender Landbrugsministeriet ikke noget til, og det er derfor uhyre vanskeligt for mig at udtale mig om det. Sagen beror for Tiden hos Ministeren for offentlige Arbejder, den er der Genstand for Overvejelse og Undersøgelse. Det er jo muligt, at Ministeren for offentlige Arbejder finder Anledning til at oversende Sagen til Landbrugsministeriet, mulig til Erklæring, og hvis dette skulde ske, skal jeg selvfølgelig se saa mildt som overhovedet muligt paa denne Sag. Foreløbig er jeg